

۱۰۰ هزار معلم در انتظار رتببندی

سخنگوی وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه حدود ۱۰۰ هزار نفر از معلمان به دلایل مختلف هنوز رتببندی نشده‌اند که سامانه برای بارگذاری مدارک فعال شده است، گفته که رتببندی آموزش و پرورش برای بازنشستگان اجرا شد و این در حالی است که عده‌ای از بازنشستگان برای همسان سازی رقم حقوق خود با شاغلان، مطالبه دارند که این مسئله خارج از حیطه اختیارات آموزش و پرورش است و سایر نهادها باید به آن رسیدگی کنند. به گفته او، همچنین رتببندی آموزش و پرورش برای بازنشستگان نیز اجرا شد و مبلغ حدود سه هزار میلیارد تومان نیز در نظر گرفته شد. به گزارش ایسنا، علی فرهادی ادامه داد: «اسال آینده جذب معلمان هم از روش دانشگاه فرهنگیان و رجایی، هم آزمون استخدامی است که میزان استخدام‌ها با سنجش شرایط خاص تعداد متولدين، شرایط محله‌ای و... مشخص می‌شود. این آزمون قطعاً تا قبل از پایان سال اجراء می‌شود.»

استخدام ۱۱ هزار پرستار

وزیر بهداشت با اشاره به کمبود نیروهای پرستاری در کشور و نیاز به پرستار برای تخت‌های بیمارستانی جدید، از اخذ مجوز ۲۵ هزار نیروی انسانی در حوزه سلامت که ۱۱ هزار نفر از آنها پرستار هستند، در ماه‌های آینده خبر داد. محمدرضا ظرفرقتی در این باره گفت: «اگر جامعه پرستاری راضی باشد، بیماران ما هم رضایت‌مندی خواهند داشت. برخی از مطالبات جامعه پرستاری مانند مالیات و لایحه حمایت از حقوق مادی و معنوی پرستاران باید با پیگیری و همکاری دولت و مجلس برطرف شود.» او ادامه داد: «معوقات پرستاران به دانشگاه‌های علوم پزشکی پرداخت شده و به‌زودی هم پرداخت دیگری برای جبران این معوقات انجام می‌شود. همچنین در مورد فرمول اضافه‌کاری که رئیس‌جمهور هم در جلسه دولت مطرح و عنوان کرد که عادلانه نیست، با پیگیری‌های فراوان و با در نظر گرفتن مشکلات اقتصادی کشور، این فرمول که معدل آن حدود ۳ هزار تومان بود را اصلاح کرده و به حدود ۸۰ تا ۸۵ هزار تومان رساندیم.»

باغ‌های وحش غیر استاندارد تعطیل می‌شوند

معاون سازمان حفاظت محیط‌زیست اعلام کرده است، با کسی تعارف نداریم و باغ‌وحش‌های غیراستاندارد کشور تعطیل می‌شوند. به گزارش خبرنگاران، حمید ظهرايي، معاون سازمان حفاظت محیط‌زیست در همایش حفاظت مشارکتی محیط‌زیست، اصلاح مدیریت باغ‌وحش‌ها را ضروری دانست و گفت: «مرحله اول رتببندی باغ‌وحش‌ها انجام شده و در روزهای آینده منتشر می‌شود. موضوع حفاظت مشارکتی، یکی از مفاهیم نو در مدیریت حیات‌وحش در سطح جهان است. ایران در این حوزه نیاز به تلاش بیشتری دارد.» او ادامه داد: «حفاظت از تنوع زیستی با نقش دادن به مردم به پایداری و موفقیت خواهد رسید. تجربه کاری نشان داده که مشارکت‌های مردمی بسیار موفقیت‌آمیز بوده است و سازمان حفاظت محیط‌زیست ترویج فرهنگ مشارکت مردمی را در اولویت برنامه‌های خود قرار داده است. در شورای عالی حفاظت محیط‌زیست، منع قانونی برای تصویب فرق‌های خصوصی وجود ندارد.»

نمایندگان زن مجلس علاوه بر نمایندگی حوزه انتخابیه، باید نمایندگی زنان را هم برعهده داشته باشند. علاوه بر این باید یک جبهه متحد زنان با نگاه فرآنجایی تشکیل دهیم و به اشتراکات خود بپردازیم.»

رفع تبعیض خواسته اصلی زنان

آخرین سخنران این نشست، **مریم نصر اصفهانی، عضو پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی** بود که در بخشی از آن به نحوه حضور زنان در این دوره از انتخابات ریاست‌جمهوری پرداخت. به اعتقاد او بعد از وقایع ۱۴۰۱ مناسبات زنان با حاکمیت تغییر کرده است و انعکاس آن در انتخابات دیده شد.

بخشی از آن مربوط به حضور زنان برای ثبت‌نام در انتخابات از همه جناح‌ها در داخل حاکمیت بود و بخش دیگر قهر زنان و روی گرداندن آنها از صندوق رأی بود: «دوستان من در ستادهای می‌گفتند که زنان روی خود را برگردانده‌اند و اصلاً حاضر نیستند که وارد بحث انتخابات شوند و از انواع تبعیض‌ها به ستوه آمده‌اند.»

ما براساس پیمایش‌های ملی هم می‌دانیم که مطالبه عمده زنان رفع تبعیض است که در هر اقلیم و طبقه اجتماعی یک معنای متفاوت دارد. یکی از راه‌های کم کردن تبعیض احتمالاً حضور زنان در قدرت است. وقتی از مطالبه حضور زنان در قدرت صحبت می‌کنیم، منظور همه زنان نیستند؛ چون می‌دانیم آنها باید زنان مسلمان، شیعه، متدین، متشرع، متخصص، احتمالاً ساکن تهران و تحصیلکرده‌ای باشند که ترجیحاً با پوشش چادرنه‌دار و اگر نسبت سببی و نسبی با مردانی در دولت داشته باشند احتمالاً کارشان راحت‌تر است. اخیراً هم استفاده‌های آنها هم باید مثبت باشد. این تبعیض در دل یک تبعیض بسیار بزرگ است و باعث شده جمع بسیار بزرگی از زنان متخصص از ایران مهاجرت کنند. کشور ما از سرمایه زنان متخصص خود محروم شده است.»

نصراصفهانی اضافه کرد که زنان به تازگی در سیاست سوزه شدند و هیچ وقت عدالت و سیاست به سوژگی زنان اهمیت نمی‌داد: «خانه هنوز جای تبعیض و سلسله‌مراتب و سلطه یک فرد صرفاً به‌واسطه یک جنسیت است و فراتر از عرف، در قوانین ما هم هنوز وجود دارد. برای ورود زنان به سطوح مدیریتی مواعی وجود دارد که در کشور ما به شکلی مضاعف است.»

به اعتقاد او بخشی از موانع محرومیت زنان به محدودیت‌های تاریخی و قانونی، هنجارهای فرهنگی و غلبه نقش‌های جنسیتی، مباحث سیاسی و جناحی و محرومیت از شبکه‌های قدرت، و تصمیم‌گیری، به محدودیت‌های اقتصادی، تعصب‌های نهادی، تضعیف اقتدار زنان برمی‌گردد: «معتمد حزب زنانه و جد کردن آنها نه تنها باعث تقویت آنها نمی‌شود بلکه آنها را تضعیف هم می‌کند و کارکردی مانند معاونت زنان پیدا می‌کند که جایگاهی نمایشی دارد. در ۱۰۰ روزی که از دولت جدید گذشته است، انواع تبعیض‌ها را در زنانی که در این دولت منصوب شده‌اند، می‌بینیم که نمونه آن تبعیض‌های رسانه‌ای است. برای زنان استانداردهای بالاتری تعریف می‌شود و نوبت به آنها که می‌رسد، باید بسیار تخصص و ویژگی‌هایی داشته باشد که از مردان پیش از آنها خواسته نشده بود. باید با ایجاد حساسیت‌های جنسیتی و آگاهی عمومی این موارد را از کار انداخت. جامعه باید هوشیار باشد و اجازه ندهد همین زنانی که به قدرت رسیده‌اند، به این وسیله عطای آن را به لغایش ببخشند. ما این تخریب‌ها را در دوره‌های قبلی علیه زنانی که در دولت بودند دیده‌ایم.»

نصر اصفهانی تأکید کرد که صرف زین بودن یک سیاستمدار، به کاهش تبعیض کمک نمی‌کند و زنانی که وارد سیاست می‌شوند، باید آگاهی جنسیتی داشته و پیگیر بحث عدالت و دغدغه زنان باشند: «شعار آقای پزشکیان به‌عنوان وفاق، نزدیک‌ترین شعار به این ایده‌هایی است که زنان در ایران و جهان آن را پیگیری کرده‌اند. فارغ از اینکه ایشان با این شعار چه کرده‌اند و این وفاق با فرادستان صورت گرفت، نه فرودستان و حذف‌شدگان، زنان می‌توانند آن را به شبکه معنایی مفاهیم سیاسی ما اضافه کنند.»

مسئله زنان بخشی از مسائل دموکراسی در یک جامعه است. وضعیت آنها قابل جداسدن از مردان نیست؛ هر چند ستم‌های مضاعفی بر زنان می‌شود که مردان آن را تجربه نمی‌کنند. همه ما این پیش‌رفتن‌ها و پس‌رفتن‌های بسیار پرهزینه را می‌بینیم.»

کولابی معتقد است، مسئله زنان جدای از مسئله مردان، دموکراسی و حقوق بشر و تحولات جامعه نیست: «ما مثل باقی کشورهای اسلامی و جهان هستیم. شما امروز می‌بینید که زنان در اروپا در موقعیت‌های بسیار برجسته‌ای مانند موقعیت رهبری عالی نظام‌های سیاسی قرار دارند؛ این پشتوانه‌ای ۳۰۰-۲۰۰ ساله دارد، نهادسازی و فرهنگ‌سازی کرده‌اند. برای شکم‌گرسه که نمی‌شود از حقوق بشر صحبت کرد. ما نمی‌توانیم نیازهای همه زنان را در کنار هم قرار دهیم و تفاوت‌ها و انتظارات آنها را یکسان در نظر بگیریم. درک این زمینه‌ها برای ما بسیار مهم است. ما نیت خیر در جامعه زیاد داریم، می‌خواهیم به شرایط مطلوب برسیم، ولی چگونه؟ راه چیست؟ ما در جهان در رده‌بندی کشورهای کم توسعه قرار داریم و همه شاخص‌های توسعه‌نیافتگی در کشور ما به چشم دیده می‌شود. معنی آن این است که برای خروج از عقب‌ماندگی نمی‌توانیم به الگوهای دیگران بی‌توجه باشیم. سابقه و تمدن بسیار اثرگذار در تاریخ ما وجود داشته، اما الان سهم و جایگاه ما کجاست؟»

شبکه‌های سیاسی زنانه کارساز است؟

«اگر بخواهیم در حوزه زنان از وضع موجود به وضع مطلوب حرکت کنیم، گام به‌گام باید چه اقداماتی انجام دهیم؟» این پرسشی بود که **اعظم حاجی عباسی، فعال سیاسی اصولگرا و دبیرکل جامعه زنپد** در این نشست مطرح کرد و معتقد بود راهکارهایی مانند ایجاد احزاب زنان و انتخاب سیاستمداران زن از دل سازوکارهای سیاسی مخصوص به آنها می‌تواند بخشی از این مسیر باشد. اعظم حاجی عباسی یکی از اعضای «جامعه زنپد» و «اتلاف اسلامی زنان» است و دیدگاه‌های خود را به‌واسطه این فعالیت‌های سیاسی مطرح کرد.

به اعتقاد او در شرایط فعالیت احزاب در ایران سخت‌تر و محدودیت‌های بیشتری برای آنها ایجاد شده است. نمونه آن بیانیه‌ای بود که کمیته زنان خانه احزاب در سال ۱۳۹۶ در خصوص بروز خشونت به یک زن در زمینه حجاب صادر کرده بود: «بعد از این بیانیه بسیار به ما تاخند و گفتند احزاب نمی‌توانند فعالیت سیاسی داشته باشند، بلکه باید فعالیت صنفی کنید. به آنها گفتیم فعالیت صنفی را هم برای ما محدود کردید. در زمان آقای احمدی‌نژاد خانه احزاب تعطیل شد، در زمان دولت روحانی دوباره شورای مرکزی احزاب شکل گرفت و در زمان آقای رئیسی هم به دلیل خالص‌سازی‌ای که انجام می‌شد، موانعی هم برای احزاب ایجاد شده بود.»

او نتیجه فعالیت احزاب زنان را تصویب قوانینی به‌نفع زنان یا جلوگیری از تصویب قوانین علیه آنها دانست: «در سال ۱۳۸۶ قانون حمایت از خانواده که به پیشنهاد قوه قضائیه به دولت آقای احمدی‌نژاد در سال ۱۳۸۶ رفته بود، پدر اتلاف اسلامی زنان توانستیم جلوی بخشی از ماده ۲۳ لایحه که به مردان اجازه ازدواج‌های مجدد بدون اطلاع و اجازه همسر داده شود، بگیریم. نمونه دیگر هم اصلاح قانون سهم‌الارث زن در مقام همسری بود؛ تحول بسیار عظیمی در این زمینه که به کمک آن بعد از یک قرن زنان شیعه توانستند از زمین هم ارث ببرند.»

حاجی عباسی راهکارهایی برای برون‌رفت از شرایط فعلی مطرح کرد که بخشی از آن به حوزه رسانه برمی‌گردد؛ به اعتقاد او باید در صداوسیما شبکه‌ای مخصوص زنان ایجاد شود که مسائل زنان در آن مطرح و آگاهی‌رسانی ایجاد شود: «در دوره اخیر موضوع نداشتن رئیس‌جمهور زن بیشتر مورد توجه قرار گرفته است اما به نظر من باید قبل از آن مقدمات دیگری پیگیری شود که چنین مطالبه‌ای را داشته باشیم. ما سال‌ها تلاش کردیم که زنان وزیر شوند و سهمی از کرسی‌های مجلس داشته باشند. زنان برای حضور در این سمت‌ها باید از کانتال خود زنان معرفی شوند؛ چون اگر بخواهند توسط مردان منتصب شوند یا در لیست قرار بگیرند به هدف خود نمی‌رسیم.»

اراده سیاسی برای تغییر

الهه کولابی، استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران و نماینده دوره ششم مجلس شورای اسلامی، سخنران دوم این نشست بود. کولابی در بخشی از سخنانش درباره از دست رفتن دستاوردهای حوزه زنان در سال‌های اخیر گفت و تأکید کرد که در درجه اول باید به واقعیت‌ها توجه کرد، اینکه بدانیم چه دستاوردهایی را از دست داده‌ایم و حالا در چه شرایطی قرار داریم؟ «باید بدانیم چه تصویری داشتیم که فکر می‌کردیم قابل دسترسی بودند. چرا آنها را از دست دادیم؟ ما باید واقعیت را مبنای حرکت خود قرار دهیم و بدانیم، راه دشوار است. من چند دوره در احزاب اصلاح طلب حضور داشتم و می‌دیدم اگر آنها به قدرت برسند، امکان ورود زنان در پست‌های تصمیم‌گیری و قدرت ایجاد می‌شود؛ این اتفاق در شرایطی رخ می‌دهد که بپذیریم، باید متشکل و احزاب سیاسی فعال شویم. هزینه کار سیاسی در کشور ما بسیار بالاست و طبیعی است که احزاب هم این مشکل را خواهیم داشت. ما بر سهیم ۳۰ درصدی زنان در احزاب اشاره می‌کنیم، اما این میزان از نیستند که آنها را در رده‌های بالای تشکیلات حزب قرار دهیم؛ چون کار حزبی پرهزینه است. باید با واقعیت‌ها حرکت کنیم و سرعت ما متناسب با ظرفیت‌ها باشد. اگر هزینه کار سیاسی بالا برود دیگر کسی وارد این عرصه نمی‌شود. ما شاهد بودیم اگر لیست یک حزب رای می‌آورد، همه زنانی که در آن لیست بودند وارد مجلس می‌شدند؛ همین موضوع نشان می‌دهد که اراده احزاب با به قدرت رسیدن زنان ارتباط پیدا می‌کند. اما زنان باید چندین برابر مردان تلاش و کار کنند و همه این ظرفیت‌ها را پیدا کنند تا چندهم مردان دیده شوند. یعنی در نهایت با تلاش باید این راه‌ها را باز کنند.»

کولابی در ادامه از حضور بسیار کم‌رنگ زنان در پست‌های بالای مدیریتی و روند رو به افول آن در سال‌های گذشته گفت: «در کشورمان باید ابتدا ثابت کنیم که انسانیم و فقط ابزار جنسی نیستیم. توانمندی‌های زن در بسیاری از موارد می‌تواند بسیار بالاتر از خانه، تداوم نسل و وظایف همسری باشد. زنان نشان دادند، می‌توانند در پست‌های بالای مدیریتی و وظایف خود را به خوبی انجام دهند و در نقش‌های سنتی هم حضور فعالی داشته باشند. چرا جامعه با این شکاف رویه‌رو شده و حکومت برنامه‌های نوشته و می‌خواهد آن را دیکته کند، اما جامعه نمی‌پذیرد؟ جامعه هم نیاز خود را دارد. در این دوره ۴۶ ساله، انتظاراتی ایجاد شد که پیامد آن این بود که زنان می‌توانند و باید در عرصه عمومی حضور داشته باشند. منع شرعی برای حضور زن در عرصه عمومی وجود ندارد. اگر تا انقلاب به‌نام شرع آنها را از حضور در جامعه محدود می‌کردند، بعد از آن این مانع برداشته شد. پس چرا اجازه داده نمی‌شود که زنان رشد کنند؟ علت آن مشخص است؛ مردسالاری و پدرسالاری قرن‌ها در جامعه ما حاکم بوده است و این زیربناها به‌یکباره تغییر نمی‌کند.»

کولابی توضیح داد، باید این واقعیت را در نظر گرفت که در منطقه، این اراده سیاسی حاکمان است که وضعیت زنان را تغییر می‌دهد و نمونه آن تجربه کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس و عربستان است: «من بارها شاهد بودم که زنان کشورهای اسلامی از الگو بودن تلاش زنان ایرانی صحبت می‌کردند؛ از اینکه در برابر همه موانع و سدها راه خود را باز کردند. اما یک واقعیت وجود دارد؛ اینکه در منطقه ما اراده سیاسی حاکمان است که وضعیت زنان را تغییر می‌دهد. عربستان، امارات، قطر و کشورهای جنوبی در این زمینه از ما پیش افتاده‌اند و ما به قعر جدول شکاف جنسیتی رفته‌ایم.» این استاد دانشگاه از شاخص‌های ایران در زمینه توسعه و شکاف جنسیتی و مشارکت در اقتصاد گفت که طبق آن در تمام این سال‌ها تعداد نمایندگان زن همان پنج درصد است؛ در حالی که روسای‌جمهور و وزرای زن در کشورهای مختلف حتی در خاورمیانه به قدرت رسیده‌اند، اما در ایران باید به یک وزیر زن دل خوش کرد: «وقتی فرصت‌های خود را از دست دادیم، جریان فکری رقیب حاکم شد. در زمان احمدی‌نژاد به‌شکل سیستماتیک تلاش شد که زنان به‌خانه برگردند. در زمان رئیس‌جمهوری آقای روحانی تلاش‌هایی شد اما باز دوباره به دوران سه‌ساله‌ای برگشتیم که گویا مسئله‌ای به‌نام زنان در جامعه وجود ندارد. ما هنوز در حد ۵۰ سال پیش، مشارکت زنان در اقتصاد و عرصه عمومی را داریم. هنوز ما در مسئله استاندارد زن دچار چالش هستیم؛ چون نمی‌پذیرند و اراده سیاسی وجود ندارد. یا زیربناها باید تغییر کند که زمانبر است یا حکومت باید اراده‌ای برای تغییر داشته باشد اما رویکرد آن انکار ظرفیت‌های انسانی زنان برای رشد و ارتقای جامعه است. توسعه و پیشرفت بدون حضور همه‌جانبه استعدادها زنان حاصل نمی‌شود.»

کولابی این را هم گفت که تا بافتار وضعیت زنان در جهان، منطقه و کشورهای اسلامی مورد توجه قرار نگیرد، نمی‌توانیم درک خوبی از وضعیت جهان داشته باشیم: «مانند همه زنان در جهان، زنان جامعه ما هم با موانعی برای دستیابی به حقوق‌شان از جمله به‌دست آوردن سهمی از قدرت رویه‌رو هستند. انتخابات تلاش برای رسیدن به قدرت است. نهاد انتخابات در کشور ما وارداتی است و همه می‌دانیم زیربناهای آن وجود ندارد. بذری که نکاشتم، نمی‌توانیم از آن برداشت کنیم. ما به‌عنوان فعالان و کسانی که طالب تغییریم، به وضع موجود راضی نیستیم و آن را شایسته مردم نمی‌دانیم اما کمتر به این فکر می‌کنیم که دیگران چه راه‌هایی رفته‌اند.»

